

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE, zmierzający do zarządzenia środków tymczasowych dotyczących zawieszenia wykonania aktów Komisji skutkujących odrzuceniem oferty złożonej przez stronę skarżącą w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu JRC/IPR/2016/C.4/0002/OC oraz z drugiej strony, co do zasady zawieszenie wykonania umowy zawartej pomiędzy Komisją a oferentem, któremu udzielono zamówienia.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie wniosku o zastosowanie środka tymczasowego zostaje umorzone w zakresie w jakim dotyczy ono Carmet Sas di Fietta Graziella & C.
- 2) W pozostałym zakresie wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu z dnia 18 maja 2017 r. – Verschuur/Komisja**(Sprawa T-877/16) ⁽¹⁾**

[Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokument odnoszący się do postępowania administracyjnego w sprawie pomocy SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) wdrożonej przez Niderlandy na rzecz Starbucks — Odmowa dostępu — Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]

(2017/C 249/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Steven Verschuur (Baarn, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat P. Kreijger)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz, A. Buchet i F. Clotuche Duvieusart, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 3 października 2016 r. C(2016) 6455 final oddalającej ponowny wniosek skarżącego o udzielenie dostępu do dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Steven Verschuur pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 20.2.2017.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2017 – Fakro przeciwko Komisji**(Sprawa T-293/17)**

(2017/C 249/45)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Fakro sp z o.o. (Nowy Sącz, Polska) (przedstawiciel: A. Radkowiak-Macuda, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy TFUE oraz Karty praw podstawowych, zaniechawszy zajęcia stanowiska w sprawie skargi złożonej do niej w dniu 12 lipca 2012 r. przez skarżącą na nadużywanie pozycji dominującej przez grupę VELUX, pomimo iż została do tego formalnie wezwana;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, nawet w przypadku umorzenia postępowania, z uwagi na wydanie przez Komisję decyzji w toku postępowania sądowego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący uchybienia art. 288 TFUE w związku z art. 102 i 105 TFUE, i w związku z art. 41 Karty praw podstawowych

Wydanie po 3,5 roku pierwszego, rzekomo merytorycznego stanowiska w zakresie postępowania w sprawie skargi złożonej przez skarżącą nie stanowi rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Komisja nie przedstawiła żadnego dowodu pozwalającego na potwierdzenie podjęcia jakiegokolwiek czynności w ramach postępowania wyjaśniającego. Komisja przed wydaniem decyzji ma obowiązek wnikliwego przeanalizowania okoliczności faktycznych jak i prawnych przedstawionych przez skarżącego. Zainicjowane przez skarżącą postępowanie stanowi jedyną drogę obrony jej praw.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2017 r. – Optile/Komisja

(Sprawa T-309/17)

(2017/C 249/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: F. Thiriez i M. Dangibeaud, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 lutego 2017 r. SA.26763 w sprawie pomocy, jaka miała zostać przyznana przedsiębiorstwom transportu publicznego przez region Île de France, ale jedynie w zakresie, w jakim Komisja uznała, że system pomocy wprowadzony przez region Île de France od 1979 r. do 2008 r. stanowi nowy system pomocy „wdrożony niezgodnie z prawem”;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 lutego 2017 r. SA.26763 w sprawie pomocy, jaka miała zostać przyznana przedsiębiorstwom transportu publicznego przez region Île de France, w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła w nim, że system pomocy został „wdrożony niezgodnie z prawem” od maja 1994 r. do 25 grudnia 2008 r.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca utrzymuje, że w decyzji z dnia 2 lutego 2017 r. SA.26763 C (ex 2012/NN) w sprawie systemu pomocy wdrożonej przez Francję na rzecz przedsiębiorstw autobusowych w regionie Île-de-France [C(2017) 439 final] (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) Komisja Europejska stwierdziła, że badany mechanizm stanowił nowy system pomocy. W tym zakresie strona skarżąca podnosi następujące zastrzeżenia:

- naruszenie art. 1 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2015/1589”), ponieważ podstawa prawna badanego systemu jest wcześniejsza od traktatu rzymskiego;
- niewystarczające uzasadnienie w świetle art. 1 lit. b) ppkt (v) rozporządzenia nr 2015/1589;